

Introducció

Osees exerceix de profeta al regne del Nord, en temps de Jeroboam II (787-747 a. C.). Temps d'instabilitat política d'Israel, en què augmenta la corrupció moral i religiosa. La predicació d'Osees és un intent de fer tornar la fe al poble; el profeta utilitza la seva pròpia vida i la seva experiència matrimonial amb una prostituta (cap. 1 i 3) per a exemplificar la relació infidel del poble amb Déu. És el primer que fa servir aquesta imatge.

A partir del capítol 2 es desenvolupa aquest procés d'enuig de Déu, però alhora d'amor, tot i ser enganyat una vegada darrere l'altra pel poble que no para de prostituir-se amb els déus cananeus de la fertilitat, especialment Baal.

Malgrat tot, el nucli del missatge del profeta és que Déu estima els homes amb un amor apassionat que els desborda i farà el que sigui per refer la unió, amb l'esposa Israel:

Jo la seduiré,/ la portaré al desert/ i li parlaré al cor. (2,10)

Composició del llibre

Es divideix en dues parts: c. 1-3; 4-14, però ens centrarem en els tres primers, en què posa de relleu un relat biogràfic (1, 2-9); un relat autobiogràfic (3, 1-5); un oracle en forma de procés (2, 4-17); i alguns oracles de salvació (2, 1-3. 18-25). La resta del llibre és un successió, no gaire ordenada, d'amenaçes, condemnes, marcat sempre per l'amor fidel (espòs: Déu) enganyat per l'estimada (Israel).

Un oracle plantejat com un judici

Els profetes s'inspiren en el món jurídic per construir els oracles. Osees planteja un judici, com un procés, que comença així:

Acuseu la vostra mare, acuseu-la,/ perquè ja no és la meva muller/ ni jo, el Senyor, sóc el seu marit. (2,4)

El que parla anuncia mesures de càstig a través d'imatges de la natura que deixen l'esposa mancada de les necessitats més bàsiques. El propòsit de l'ensenyament del profeta és fer adonar al poble qui és el qui dona la vida:

(...) la despullaré del tot / la deixaré/ com el dia que va néixer. (2,5)

La deixaré com el desert, /com una terra eixuta,/ i la farà morir de set. (2,5)

*Ara, doncs, li barraré el pas / amb espines (...)
Correrà darrere dels amants,/ però no els atraparà.* (2, 8-9)

Per això vindré a prendre/ el meu blat al temps de la sega,/ i el meu vi al temps de la verema. (2,11)

Ningú no la salvarà de la meva mà. (2,11)

Ella no entén/ que era jo qui li donava/ el blat, el vi i l'oli, que l'enriquia amb plata i or, / que després servien per a adorar Baal. (2,10).

El capítol 2 fa un desplegament de la sentència a partir del conflicte Baal / Yhwh; el profeta vol fer que desaparegui el nom del déu cananeu i crea un joc de paraules per a expressar-ho:

Aquell dia em dirà "Marit meu", / no em dirà més "Baal meu". (2,18)

"Baal meu" (= el meu amo). El terme "Baal" era el que empraven les dones per referir-se al seu espòs, per tant, el nucli del missatge del profeta evoca un Déu que estima homes i dones, més enllà d'una simple relació de vassallatge, com era el cas de les dones envers el marit. El profeta vol comunicar que l'amor de Déu no és un intercanvi de favors, sinó que prové de la mateixa vida, del mateix do que ens fa. Així, retornant al joc de paraules, si desapareix el nom de Baal, desapareix també tot aquest sentit de submissió i es trenca aquesta relació per donar pas a l'aliança (primer cop que apareix aquest terme):

Aquell dia, a favor d'ells/ jo faré una aliança/ amb els animals feréstecs, / amb els ocells del cel/ i les bestioles de la terra;/ trencaré arcs, espases i guerres/ i els trauré del país./ Jo faré que tots ells/ puguin descansar tranquils. Et prendré com a esposa per sempre/ i pagaré per tu bondat i justícia,/ amor i misericòrdia. (2, 20-21).

Proposta per al diàleg

- Lectura pausada dels tres capítols d'Osees. Fer-ne ressonàncies.

- Busques el desert o espais per fer desert, a la teva vida? Què hi has trobat?

- En la nostra relació amb Déu, en quines infidelitats caiem?